

VIZIER

© SXC

Huwelijk met toekomst

"Twee op de drie huwelijken die vandaag worden aangegaan, zullen eindigen in een scheiding." Deze 'voorspelling' haalde heel wat kranten en trok de aandacht van veel mensen. Je kunt de gebruikte manier van kansberekening ter discussie stellen. Terecht. Maar merkt niet iedereen dat een levenslang huwelijk inderdaad zeldzamer wordt, vraagt Katie Velghe, educatief medewerker bij de Interdiocesane Dienst voor Gezinspastoraal en Gezinspastoraal bisdom Gent, zich af. Toch opent ze een hoopvol perspectief.

Als er woestijnperiodes zijn, waarin de ander wel een vreemde lijkt. Kwade dagen hoeven niet het einde te betekenen van een relatie. De kracht van dat verbond heeft veel te maken met het geloof in verrijzenis. Het mysterie van Christus' dood en verrijzenis krijgt ook vorm in een huwelijk. Telkens opnieuw moet de oude liefde sterven, om plaats te maken voor een nieuwe en diepere liefde.

KATIE VELGHE

Het hoge percentage mislukte huwelijken is in de eerste plaats droevig nieuws. Het is het verhaal van mensen die hun droom zagen teloorgaan, meestal ondanks hun grote inzet. Zulke cijfers zijn ook beangstigend nieuws. Jonge mensen aarzelen om de stap naar een huwelijk te zetten. Gehuwden vragen zich af of hun bootje niet ook op de klippen zal lopen. En die vrees is niet zonder grond, een huwelijk is geen verzekering.

ook – de meest succesvolle relatievorm die we kennen. Die stabiele vorm van samenleven brengt welzijn en welvaart voor individuen en de hele gemeenschap. Nog altijd staat een levenslange liefdesrelatie bovenaan het verlanglijstje van de meeste jongeren. Is het dan naïef om een kentering te verwachten? Mogen we niet vermoeden dat heel wat mensen in de toekomst juist op zoek zullen gaan naar wegen om hun huwelijk toch te laten slagen? Het christendom beschrijft hier een heel bijzondere weg. Het uitgangspunt is uniek: de meest oorspronkelijke en intieme liefdesrelatie is die tussen God en mens, tussen Schepper en schepsel. Alle menselijke liefdesrelaties, en heel bijzonder de huwelijksrelatie, zijn daarvan een afspiegeling. Als we dit ten volle laten doordringen tot ons verstand en ons hart, heeft dit ingrijpende gevolgen.

Blijvend verbond

Een christelijk huwelijk wil dan een verbond zijn. Het overstijgt het, overigens noodzakelijke, contractdenken, dat streeft naar een rechtvaardig evenwicht in de relatie. Een contract kan worden verbroken. Een verbond blijft. Als het goed gaat, en warme gevoelens als vanzelf opwellen. Als tegenslag of ziekte hun tol vragen.

Breken en geven

Dit is een liefde van 'breken en geven'. De dynamiek van de relatie is niet zelfontplooiing, in de hoop zich van liefde te verzekeren. Het is ook niet zelfopoffering, in de hoop liefde te verdienen. Het is een liefde die kan geven, omdat ze kan ontvangen. Een liefde die kan bestaan, omdat Hij mensen roept tot die liefde en zij – met veel vallen en opstaan – moedig blijven gehoorzamen. Een liefde die door de jaren heen steeds meer kan gaan lijken op Zijn liefde: trouw, vrij, overvloedig. Dat vergt adembenemend veel. Niet minder dan twee mensenlevens. Dit kan nog veel meer geven. Mensen 'vinden' zichzelf terwijl ze zichzelf 'verliezen'. Koppels ontdekken verbondenheid achter het liefdevol aanvaarden van het anders-zijn. Samen scheppen ze een veilige plaats voor velen.

Twee huwelijken op de drie zouden eindigen in een scheiding? Misschien. Maar hopelijk niet. Het is de verantwoordelijkheid van de hele kerkgemeenschap om te vertellen over de kracht en schoonheid van het huwelijk, en koppels die deze weg willen gaan te steunen en begeleiden.

Uw reacties zijn welkom op redactie@tertio.be

Tegendraadse reactie

Pas vanuit begrip en respect én vanuit het bewustzijn van de eigen kwetsbaarheid, kunnen we ruimte maken voor een derde reactie op dit nieuws. Een tegendraadse reactie. Een hoopvolle reactie. Is het huwelijk in onze westerse samenleving in crisis? Ja. Betekent dit het einde van het huwelijk? Nee. Betekent dit dat twee op de drie huwelijken zullen stranden in een scheiding? Niet noodzakelijk. Want de toekomst maken we zelf. Toch een beetje. De levenslange, liefdevolle relatie tussen man en vrouw is – hoe onvolmaakt

Mei '68 oorzaak seksueel misbruik

Homoseksualiteit, het celibaat en het aan mannen voorbehouden priesterschap zijn geen oorzaken van het pedofiëschandaal in de Amerikaanse katholieke kerk, wel de seksuele revolutie van de jaren 1960. Dat is de opmerkelijke conclusie van een onafhankelijk onderzoek in opdracht van de Amerikaanse bisschoppenconferentie (www.usccb.org).

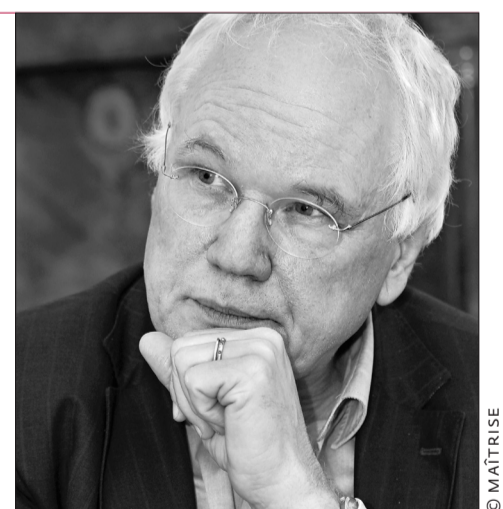
EMMANUEL VAN LIERDE | Het onderzoeksteam van het John Jay College of Criminal Justice van de stadsuniversiteit van New York publiceerde vorige woensdag, 18 mei, een door de Amerikaanse bisschoppenconferentie bestelde en gedeeltelijk betaalde studie over de oorzaken en de context van het seksueel misbruik door priesters in de Verenigde Staten tussen 1950 en 2010. Volgens dat wetenschappelijke instituut is het pedofiëschandaal te wijten aan de slechte priesteropleiding in de jaren 1940-'50, waardoor die generatie priesters nadien emotioneel niet was opgewassen tegen de maatschappelijke omwentelingen en de seksuele revolutie van de jaren 1960-'70.

Volgens de onderzoekers moet de oorzaak van het misbruik niet worden gezocht in de binnenkerkelijke structuren, maar wel in de tijdgeest.

Het celibaat en het aan mannen voorbehouden priesterschap waren in de onderzochte periode niet verantwoordelijk voor de toe- of afname van misbruikzaken. Die priesterdaders zijn bovendien volgens het onderzoek geen echte pedofiëlen. De grootste groep slachtoffers bestond uit jongens tussen 11 en 14 jaar, maar de verklaring daarvoor vinden de onderzoekers in het gegeven dat die misbruikplegende priesters nu eenmaal makkelijker toegang tot die groep hadden dan tot andere groepen. Voorts toont het onderzoek aan dat toen eind jaren zeventig en begin jaren tachtig het aantal homoseksuelen op seminaries toenam, het aantal misbruikgevallen afnam. Daaruit wordt de conclusie getrokken dat de homoseksuele geaardheid losstaat van het misbruik van minderjarige jongens.

Die conclusies ogen op zijn minst opmerkelijk en staan haaks op de inzichten van andere onderzoeken. Zo komt de gerenommeerde Duitse therapeut Wunibald Müller in zijn boek *Verzwegen worden. Seksueel misbruik in de katholieke kerk erkennen en verhinderen* (Altiora, Averbode, 232 blz., € 19,50) tot een veel genuanceerder oordeel over de samenhang tussen man-zijn, celibaat en homoseksuele geaardheid enerzijds en pedofilie anderzijds (zie *Tertio* nr. 561). Ook voor hem zijn die aspecten geen rechtstreekse oorzaken, maar wel factoren die het risico op seksueel misbruik verhogen, vooral in samenspel met de onrijpe seksualiteit van priesters, het klerikalisme en bepaalde kerkstructuren.

Müller begeleidt in het Recollectio-Haus van de abdij van Münsterschwarzach in Beieren al twintig jaar geestelijken en pastoraal werkers die worstelen met hun seksualiteit. Hij publiceerde met andere auteurs zopas een nieuw boek onder de titel *Aus dem Dunkel ans Licht. Fakten und Konsequenzen des sexuellen Missbrauchs für Kirche und Gesellschaft* (Vier-Türme-Verlag, Münsterschwarzach, 274 blz.). Het seksueel misbruik wordt er belicht vanuit psy-

© MATRISE

De Duitse psycholoog en therapeut Wunibald Müller.

chologische, juridische, pedagogische, theologische en spirituele invalshoeken. Opnieuw klinkt een genuanceerder oordeel over de oorzaken en de context van het kindermisbruik in de kerk dan in die Amerikaanse studie. Müller en zijn medeauteurs – onder wie de referenten voor misbruik uit Duitsland, bisschop Stephan Ackermann van Trier, en uit Zwitserland, abt Martin Werlen van Einsiedeln – zien deze crisis bovendien als een kans voor de kerk om weer nederiger en geloofwaardiger te worden, maar daartoe zijn ook binnenkerkelijke hervormingen noodzakelijk.